

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 5556

гр. София, 28.06.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 46 състав,
в закрито заседание на 28.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Желева

като разгледа дело номер **5996** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4, във вр. с ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл.172, ал. 6 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба от А. М. А., чрез адв. Ж. Ж., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 23–4332–002417 от 26.05.2023 г., издадена от И. В. Й. – полицейски инспектор към, СДВР, отдел Пътна полиция СДВР, с която на жалбоподателя е наложена ПАМ - прекратяване регистрацията за срок от шест месеца на ППС – лек автомобил с рег. [рег.номер на МПС] на основание чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП.

С жалбата е направено искане по чл.166 АПК, за спиране на предварителното изпълнение на заповедта, допуснато по силата на чл.172, ал.6 от ЗДвП.

По искането за спиране на предварителното изпълнение на заповедта, съдът взе предвид следното:

Искането за спиране, е подадено в срока по чл.166, ал. 1 от АПК, от активно легитимно лице, с правен интерес във висящ процес по оспорване на заповедта, поради което съдът намира същото за допустимо.

Разгледано по същество, искането е неоснователно по следните съображения:

С оспорения акт на жалбоподателя е наложена в качеството му на собственик, принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП - прекратяване регистрацията на лек автомобил с рег. [рег.номер на МПС] за срок от шест месеца и е отнето свидетелството за регистрация на МПС и 2бр. табели. Като правно основание за издаване на заповедта е нарушение по чл.162, ал.1 от ЗДвП., а именно водача не притежава СУМПС валидно за територията на Република България – водачът е български гражданин управлява МПС с чуждестранно национално свидетелство (СУМПС издадено от Великобритания с номер AJ87257033) без да е подменено след пребиваване повече от 3 месеца в България.

Съгласно разпоредбата на чл.172, ал.6 от ЗДвП., обжалването на заповедите за прилагане на ПАМ не спира изпълнението им. Когато законът разпорежда предварителното изпълнение на определена категория актове, той презюмира съществуването на една, повече или на всички предпоставки по чл.60 от АПК. Същевременно презумпцията по чл.172, ал.6 от ЗДвП за наличието на условия, обосноваващи предварителното изпълнение на административния акт, не е необорима. Специалният закон не предвижда основанията за спиране изпълнението на визираните в чл.172, ал. 1 от ЗДвП заповеди, за които е дерогирал суспензивния ефект на жалбата, поради което по аналогия и с оглед препратката на чл.172, ал.5 от ЗДвП се прилага нормата на чл.166, ал.2, вр. ал.4 от АПК.

Във всеки конкретен случай съдът, разглеждащ искането за спиране по чл.166, ал.2 от АПК на актове по чл.172, ал.1 от ЗДвП, преценява дали незабавното изпълнение може да причини значителна или трудно поправима вреда на адресата, която да бъде противопоставена на презумираните предпоставки по чл.60, ал.1 от АПК. Предпоставките, при които съдът може да спре предварителното изпълнение, са нови факти и обстоятелства, поради които самото предварително изпълнение би могло да причини значителна или трудно поправима вреда на оспорващия.

В настоящия случай с жалбата не са представени доказателства за евентуалните вреди, които жалбоподателят би претърпял от временното отнемане на СУМПС за срок от 6 месеца. Създаването на временни неудобства за жалбоподателя би представлявало определени затруднения и следователно сам по себе е факт, който ще има неблагоприятни последици за него. Но тези последици настъпват не от факти и обстоятелства, осъществени след издаването на акта, т. е. нови факти и обстоятелства, а в резултат на самото допуснато предварително изпълнение по силата на закона. Следва да се посочи, че възникналите неудобства за жалбоподателя не надхвърлят обичайните такива, които всеки човек би изпитал без свидетелство за управление на МПС.

Всяко принудително изпълнение на административен акт от страна на администрацията причинява неудобство и принципно може да засегне права и интереси, поради което е предвидена възможността за защита от страна на гражданите и организациите. От друга страна съгласно чл.57, ал.2 от Конституцията не се допуска упражняването на лични права на гражданите, ако с това се накърняват права и законни интереси на други. С чл.4, ал.3 АПК законодателят е въвел изискване субектите на административния процес да не вредят на държавата и обществото, нито на правата, свободите и законните интереси на други лица. В случая отнемането на СУМПС е постановено като превантивна мярка, именно с оглед непосредствената цел за ограничаване на евентуално противоправно поведение и обезпечаване на положителните действия на субекта на правоотношението. Отчитайки високата обществена значимост на безопасността на движение по пътищата в конкретния случай предварителното изпълнение на оспорената заповед е в обществен интерес, на който не е противопоставен друг приоритет със същата или по-висока степен на значимост.

Предвид горното съдът намира, че искането за спиране на предварителното изпълнение на заповедта е неоснователно и следва да се остави без уважение.

Водим от горното и на основание чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от АПК, вр. чл. 172, ал. 6 от ЗДвП, Административен съд София- град, III отделение 46 състав,

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ искането на от А. М. А., чрез адв. Ж. Ж., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 23–4332–002417 от 26.05.2023 г., издадена от И. В. Й. – полицейски инспектор към, СДВР, отдел Пътна полиция СДВР, с която на жалбоподателя е наложена ПАМ - прекратяване регистрацията за срок от шест месеца на ППС – лек автомобил с рег. [рег.номер на МПС] на основание чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба в 7-дневен срок от съобщаването му, чрез Административен съд София-град до Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: